

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2046/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Пејчић, адвокат из ..., против тужене ББ из ... чији је пуномоћник Тања Минчић Маровић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1987/19 од 05.12.2019. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1987/19 од 05.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1987/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 1906/17 од 18.03.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захев којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужена сметала у поседу непокретности тако што је 23.04.2013. године преко лица која је овластила, самовласно обила браву на вратима, заменила уложак на брави на локалу у ..., ..., пословни простор у мезанину у главном пројекту означен П-П, површине 44,72 квадратних метара, ушла у посед непокретности и на тај начин одузела државину тужиоцу. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се туженој наложи да успостави раније стање тако што ће тужиоцу вратити у државину наведену непокретност испражњену од лица и ствари, као и да јој се забрани да на овај или сличан начин смета у поседу тужиоца. У трећем ставу изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 344.250,00 динара.

Решењем Вишег суда Нишу Гж 1987/19 од 05.12.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење у првом и другом ставу изреке. У другом ставу изреке, преиначено је првостепено решење у трећем ставу изреке тако што је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 261.750,00 динара. У трећем ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужиоца за заштиту од сметања поседа, односно државине, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова. Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, ревизија тужиоца указује само на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну примену материјалног права, а не и на разлоге из члана 404. Закона о парничном поступку. Сходно напред наведеном, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог следи да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија тужиоца недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић